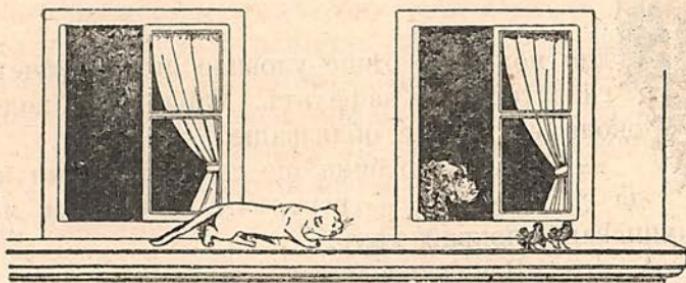
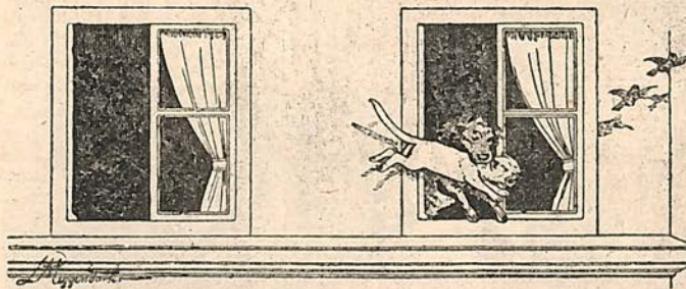

китѣ си хитри очички въ тѣхъ, упери уши и намисли да ги хвани.

Полегка, полегка котенцето тръгна къмъ тѣхъ. Ето, още малко и то ще ги хвани Врабчетата започниха да се огледватъ, но не хвърлиха, защото не знаеха че ги очаква зло.

То вече ти наближи и щомъ се хвърли да ги хвани, усети че нѣкой го улови за вратът А то бѣше кучето на стопанина, което стоеше задъ другия прозорецъ.

Врабчетата хвърлиха, а котенцето пищѣше въ устата на кучето

Който мисли зло на другите, зло памира.